

TAKEN

Het onderdeel taalbegrip wordt verdeeld in **auditief taalbegrip (A)** en **visueel taalbegrip (V)**.

Dezelfde items komen in de verschillende taken aan bod. Op die manier kunnen taken vergeleken worden. Het is aan te raden om de **dezelfde taken (auditief en visueel) niet in dezelfde sessie** af te nemen.

Wanneer beide modaliteiten geëvalueerd werden, kan het zinvol zijn om de taken **bimodaal** (simultaan gesproken én geschreven) aan te bieden en te zien of dit een positief effect heeft op het begrip (zie inleiding).

De taken worden op dezelfde manier genummerd. Taak **1A** is een **Auditieve** taak, taak **1V** is dezelfde taak, maar nu **Visueel** aangeboden. Dit is een overzicht:

Auditief woordbegrip		Visueel woordbegrip	
1A	Woord-foto verificatie (1)	1V	Woordbeeld-foto verificatie (1)
2A	Woord-foto verificatie (2)	2V	Woordbeeld-foto verificatie (2)
3A	Matchen woord-voorwerp	3V	Matchen woordbeeld-voorwerp
4A	Matchen woord-foto (1)	4V	Matchen woordbeeld-foto (1)
5A	Matchen woord-foto (2)	5V	Matchen woordbeeld-foto (2)
6A	Matchen woord-foto (3)	6V	Matchen woordbeeld-foto (3)
Auditief zinsbegrip		Visueel zinsbegrip	
7A	Gesproken opdrachten	7V	Geschreven opdrachten
8A	Gesproken opdrachten voorwerpen	8V	Geschreven opdrachten voorwerpen
9A	Matchen gesproken zin-foto	9V	Machten geschreven zin-foto
10A	Gesproken zinnen beoordelen	10V	Geschreven zinnen beoordelen

De stimuli die gebruikt worden in de taken op woordniveau zijn **hoogfrequent**. De woordfrequentie is gebaseerd op de frequentielijst ontwikkeld door UGent op basis van Nederlandstalige ondertitels (zie <http://crr.ugent.be/archives/287>). Volgens professor M. Brysbaert van UGent (persoonlijke communicatie, 12 maart 2021) heeft een hoogfrequent woord een frequentie van hoger dan 10/miljoen woorden en een middelfrequent woord een frequentie tussen de 1 en 10/miljoen woorden.

Op **zinsniveau** werd gekozen voor eenvoudige zinsstructuren. Bij de afname van het auditief begrip mag de onderzoeker de manier van spreken aanpassen, door het **spreektempo** te verlagen, met extra **intonatie** te spreken, kernwoorden te **benadrukken**, **pauzes** in te lassen en de boodschap te **herhalen**. Zinsformuleringen en/of woorden mogen aangepast worden aan het **dialect** van de persoon. Hoewel dit geen cues zijn, worden ze best vermeld bij de kwalitatieve analyse.

Dit onderdeel onderzoekt het taalbegrip op **eenvoudig niveau**. Wanneer de PMEA goed scoort op alle taken, wil dit niet noodzakelijk zeggen dat het taalbegrip perfect is. In dat geval is het aangeraden om het taalbegrip verder te evalueren door middel van de **klassieke gestandaardiseerde en genormeerde onderzoeken**.

Voor de eerste twee taken werd gekozen voor **verificatietaken**. Er kan namelijk een discrepantie zijn tussen de prestaties op een traditionele multiple choice matching taak en een verificatietaak. Hoewel een verificatietaak tijdsintensiever is, blijkt die **sensitiever** in het identificeren van begripsstoornissen op woordniveau dan een multiple choice matching taak (Breese & Hillis, 2004; Knollman-Porter, 2012). De prestaties op dit onderdeel zijn bovendien relevant in het dagelijks leven waar er, gezien de beperkte mogelijkheden op het vlak van taalproductie, vaak gelabelde ja/nee-vragen gebruikt worden (Garrett & Lasker, 2013). Op die manier kan de persoon betrokken worden in het nemen van beslissingen. Dit kunnen beslissingen zijn met betrekking tot de eigen behandeling, maar ook eenvoudiger dingen zoals het aangeven van voorkeuren (bv. "Wil je frieten?" of "Wil je rijst?").

Bij de **auditieve taken** is **schrijven** een cue. De onderzoeker zorgt ervoor dat er **pen en papier** of een **schrijfbord** is om deze cue aan te bieden.

Wanneer er verschillende keuzemogelijkheden zijn, is de **doelstimulus vetgedrukt** op het **scoreformulier**. De **afliders** staan ook op het scoreformulier. Op die manier kunnen foute reacties aangeduid en geanalyseerd worden.

Bij verschillende taken worden zowel **werkwoorden** als **zelfstandige naamwoorden** geëvalueerd. Het is belangrijk om deze twee woordsoorten te evalueren omdat hier een discrepantie kan zijn (Crepaldi e.a., 2010) en omdat werkwoorden een belangrijke rol spelen in het zinsbegrip (Cho-Reyes & Thompson, 2012).

Wanneer bij de afname van dit onderdeel blijkt dat het taalbegrip gestoord is, kan het zinvol zijn om de '**Presemantische vaardigheden**' (auditief en visueel) uit GLOBAMIX deel 1 te evalueren. Op die manier kunnen de processen die vooraf gaan aan de semantische verwerking (zie inleiding) in kaart gebracht worden.

Het kan zinvol zijn om ook enkele taken uit het onderdeel '**Non-verbale semantiek**' in dit werkboek af te nemen. Wanneer er zowel problemen zijn met verbale als non-verbale stimuli, kan er sprake zijn van een centraal-semantische stoornis.

AUDITIEF WOORDBEGRIP

Taak 1A: woord-foto verificatie (1)

Taak 2A: woord-foto verificatie (2)

Instructies

- De 10 foto's worden in **3 reeksen na elkaar** getoond (volgorde van 1 tot 30). Op die manier wordt elke foto 3 keer bevraagd (2 keer fout en 1 keer juist). De persoon moet per foto drie keer correct antwoorden om een score 1 te behalen. De oefenvoorbeelden worden in de volgorde van a tot f bevraagd.
- De **instructie** is: "Is dit een ... [foto aanwijzen]? Ja [ja knikken]? Of nee [nee schudden]?".
Bij de **werkwoorden** is de **instructie**: "Is deze man/vrouw aan het ...? Ja [ja knikken]? Of nee [nee schudden]?".
- Er kan zowel **gesproken** ('ja' of 'nee' verstaanbaar zeggen) als **niet-gesproken** gereageerd worden. Met dit laatste bedoelen we alle reacties waarbij de persoon 'ja' of 'nee' duidelijk maakt zonder de woorden uit te spreken (bv. door hoofdbewegingen, mimiek, enz.). Wanneer die niet mogelijk is, kan een **alternatief antwoordkanaal** zoals de ja/nee-blokken of de ja/nee-kaart aangeboden worden. Dit kan genoteerd worden op het scoreformulier.
- Deze taken zijn alleen zinvol wanneer er een adequate ja/nee-reactie is. Om dit te evalueren kan het onderdeel '**Ja/nee-reacties**' uit GLOBAMIX deel 1 afgenomen worden.
- Er is een **opklimmende moeilijkheidsgraad**:
In taak 1 zijn er geen afleiders.
In taak 2 is er bij het eerste oefenitem en de eerste 5 items telkens één semantische afleider (bv. paard-koe).
Bij het tweede oefenitem en de laatste 5 items is er zowel een semantische als een fonologische afleider (bv. huis-muis).

Op het scoreformulier worden de semantische afleiders aangeduid als (S) en de fonologische afleiders als (F). De andere afleiders zijn niet-verwant (bv. bloem-huis). Wanneer er fouten gemaakt worden, is het belangrijk de fouten te analyseren. Dit kan meer inzicht geven in het niveau waarop de lexicaal-semantische verwerking gestoord is (Breese & Hillis, 2004).